

ת"פ 55696/05/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד טאהא

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 55696-05-16 מדינת ישראל נ' טאהא

14 נובמבר 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מוחמד טאהא

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל.

מטעם הנאשם: בעצמו, ע"י עו"ד ברזני.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון חלקי, בעבירה שעניינה **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12א (ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה**").

2. על פי הנתען, בתאריך 23.05.2016, הסיע הנאשם ברכב מסוג שברולט מאליו, 5 שוהים בלתי חוקיים, תושבי הרשות הפלסטינית (להלן: "**התושבים הזרים**"), אשר שהו בישראל שלא כדין וללא היתר כניסה או עבודה. במהלך סיור משטרת שגרתי, נשאל הנאשם אודות זהות הנוסעים והשיב כי הינם תושבי הכפר מנדא, וזאת מאחר וכך מסרו לו התושבים הזרים. בהמשך, הודה הנאשם בפני השוטרים כי שיקר וכי מדובר בתושבים זרים, אך לא היה בפיו הסבר לדבר שקר זה. בכתב האישום המתוקן אף נטען כי הנאשם אסף ברכבו את התושבים הזרים זמן מה עובר לאמור לעיל, והסיעם לצורכי עבודה חקלאית

עמוד 1

בשטחי המדינה.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

3. לדברי המאשימה, בית המשפט עמד לא אחת על הצורך להחמיר בענישתם של המסיעים, המלינים והמעסיקים תושבי רשות הנכנסים לישראל ללא היתר, נוכח הסיכון הטמון בכך. לטענתה, נוכח גל הטרור הנוכחי במהלכו מידי יום מתבצעים פיגועים, חלק לא מבוטל מהם על ידי שוהים בלתי חוקיים, יש מקום להחמיר בענישה. במעשיו, הכשיר הנאשם את הקרקע לכניסתם של מי אשר עלולים היו לסכן את ביטחון תושבי המדינה. מלבד הסיכון האמור, כניסתם של תושבי רשות ללא היתר אף מכבידה על כוחות הביטחון העמוסים לעייפה.

4. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה המאשימה לפסקי דין שונים בהם נגזרו עונשי מאסר בפועל בנסיבות דומות. לטענתה, מתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין הינו החל ממס' חודשי מאסר בפועל ועד ל - 18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עותרת לעונש מאסר בתוך מתחם זה, בצירוף מאסר מותנה ארוך ומרתיע אשר יחול על כל עבירה לפי חוק הכניסה; קנס כספי; פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה מותנית.

טיעונים לעונש מטעם ב"כ הנאשם:

5. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את נסיבות ביצוע העבירה, את העובדה כי הנאשם אינו הגורם המרכזי, אלא נדרש לעשות כן על ידי אחר. לדבריו, עסקינן בבחור צעיר שעברו נקי, הוא החל לעבוד כנהג משאית. הנאשם הודה ונטל אחריות על המעשה המתואר בכתב האישום המתוקן מיד בסמוך להגשת כתב האישום כנגדו. לנוכח האמור, יש להקל בעונשו ולהסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות; מותנה; קנס מידתי אשר יקוזז מן ההפקדה הכספית שהפקיד הנאשם בתמורה להשבת הרכב ופסילה מותנית.

6. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והתחייב שלא לחזור עליהם.

דין והכרעה:

7. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך חברתי שנפגע, מידת הפגיעה** בו וב**מדיניות הענישה** הנהוגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך חברתי שנפגע:

8. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירות הסעת שב"ח הינו פגיעה פוטנציאלית בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה, שכן המסיע אינו יודע מהי מטרות האמיתית של הנוסעים שאותם הוא מסייע.

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן בתיק זה הינה ברף בינוני. מחד, הנאשם הסיע 5 תושבים זרים, דהיינו מס' רב יחסית של תושבי הרשות אשר נכנסו לישראל ללא היתר, עובדה המלמדת על סיכון מוגבר. מאידך, הנאשם נעצר לבדיקה משטרתית זמן קצר מאוד לאחר שאסף את התושבים הזרים ברכבו ולכן הנזק שנגרם אינו רב, זאת להבדיל מן הנזק הפוטנציאלי אשר הינו אינהרנטי לביצוע של עבירה זו.

10. עסקין במקרה שלפניי במסיע, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שעניינם נדון ברע"פ 3173/09 **פארגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים כי חטאם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א) (ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) (769). הגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, מתבקשת אף נוכח היותם, על פי רוב ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם.

11. בית המשפט העליון ציין ברע"פ 3674/04 **מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12/02/2006) (להלן: "**הלכת אבו סאלם**"), כי הלכת חטיב מורה:

"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א' לחוק הכניסה, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 **להלכת אבו סאלם**).

לדוגמאות לאופן יישום הכללים שנקבעו בהלכת אבו סאלם, ראו את הפסיקה שלהלן: פסקאות 17-31 **להלכת אבו סאלם**; רע"פ 6217/05 **חג'אג' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 4.9.06; רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 14.9.09; רע"פ 1941/09 **עלאדין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 26.3.09; רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 24.3.11; רע"פ 9301/09 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 19.11.09; רע"פ 6141/09 **סלהב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 30.7.09; רע"פ 3865/09 **עיאדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 10.5.09; ע"פ 5044/09 **חיון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 23.6.09; רע"פ 8554/08 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 23.12.08).

מדיניות הענישה הנהוגה:

12. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירה שבה הורשע הנאשם, היא מחמירה וכוללת הטלת עונשים מרתיעים. זאת, נוכח פוטנציאל הסיכון הנובע ממנה ואף נוכח החשש שמא ארגוני טרור ינצלו פוטנציאל זה למימוש מטרותיהם בתוככי מדינת ישראל.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7726/13 **מסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם הסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים אל תוך גבולות ישראל. לנאשם עבר פלילי, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה. נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** (24.3.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע שתי עבירות של הסעה שלא כדין (פעם אחת הסיע 3 שב"חים ופעם שניה 5 שב"חים). הוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל** (1.12.13), התקבל חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של הסעת ארבעה שב"חים. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור בנוגע לעונש המאסר, והוא נידון לשנת מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מח' ב"ש) 58809-10-13 **אבו מחארב נ' מדינת ישראל** (1.1.14), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של הסעת שוהים שלא כחוק. הנאשם הסיע בשני מועדים שונים 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית משפט מחוזי הקל בעונשו והוא נידון ל- 4 חודשי עבודות שירות.

ה. בת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (08.04.14), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי ועוד. הנאשם הסיע שב"ח אחד. לנאשם עבר פלילי. הוא נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (י-ם) 64069-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (11.11.13), הורשע נאשם בהסעת תושב זר. הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי בתמורה לתשלום משטח מדינת ישראל לכיוון הרשות הפלסטינית. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה. נידון ל- 21 ימי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ז. בת"פ (י-ם) 59838-12-12 **מדינת ישראל נ' אלצראיעה** (09.12.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת שלושה תושבי השטחים אשר שהו בישראל ללא היתר. נידון למאסר על תנאי, לצד קנס כספי.

ח. בת"פ (פ"ת) 30626-08-13 **מדינת ישראל נ' בדיר** (10.9.14), הורשע נאשם בהסעת שוהים עמוד 4

בלתי חוקים. הנאשם הסיע חמישה שוהים בלתי חוקים בשטח מדינת ישראל. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה. נידון ל - 250 שעות של"צ, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

ט. בת"פ (י-ם) 52636-04-13 **מדינת ישראל נ' עבדאללה** (29.6.14), הורשע נאשם בעבירה של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים, ונידון לשל"צ בהיקף של 150 שעות, לצד עונשים נלווים.

מן הדוגמאות לעיל ניתן ללמוד, כי הענישה נגזרת הן לפי נסיבות העניין והן לפי נסיבותיו של הנאשם. במקרים בהם בוצעו מספר עבירות דומות או שלנאשמים עבר פלילי הוטלו מאסרים בפועל, וביתר המקרים עבודות שירות ואף עונשים קלים יותר.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

14. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, הסעת שוהים בלתי חוקיים לישראל עלולה ליצור סיכון בטחוני ממשי, הואיל ואין המסיע יודע את זהותם וטבעם של השוהים אשר אותם הוא מסיע, ואשר לא עברו את "המסננת הביטחונית" של הגורמים הרשמיים. הנאשם אסף שוהים בלתי חוקיים והסיע אותם אל תוך שטחי המדינה מבלי שנתן דעתו לשאלה אם יש להם היתרי כניסה ומבלי שבדק את הדבר. מאחר ואיסוף פועלים תושבי הרשות לשם העסקתם בחקלאות בישראל, כנטען בכתב האישום המתוקן, הינה דבר שבשגרה בתיקים מסוג זה, מוכן אני להניח לטובת הנאשם כי מעשיו נבעו מהתרשלות והעדרו של שיקול דעת גרידא, ולא קדם להם תכנון זדוני לגרום לנזק או לפגיעה כלשהי.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם**, בנסיבות המקרה, בתהחשב במספרם של התושבים הזרים אותם הסיע הנאשם כנסיבה מגבירת סיכון, הינו החל **מחודש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית, לרבות פסילת רישיון נהיגה**. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא .

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

16. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם צעיר ולכן אין ספק כי כל עונש

קונקרטי, לרבות עבודות שירות, יפגע בו. בהיעדרו של עבר פלילי עונש מאסר מאחורי סורג וברח עלול לפגוע בנאשם ובמשפחתו פגיעה קשה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה במיוחס לו באופן מיידי, הביע חרטה ונטל אחריות, הן בחקירתו במשטרה והן בבית המשפט, ובכך חסך העדתם של התושבים הזרים אותם הסיע.

ג. **הנאשם נעדר עבר פלילי.**

ד. הנאשם ביצע את העבירה במסגרת עבודתו, ולא נטען כי עשה זאת מתוך שאיפה לסכן את בטחון המדינה או בעבור בצע כסף גרידא.

ה. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד והרבים** בגדרו של המתחם. מחד, נדרשת החמרה בענישת המסיעים לשם הרתעת הרבים. עם זאת, במקרה דנן הנאשם הורשע בגין מעשה אחד של הסעת תושבי הרשות.

17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך של מתחם הענישה, דהיינו מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד עונשים נוספים צופים פני עתיד. ענישה זו תשקף מחד את חומרת העבירה ומאידך את עברו הנקי של הנאשם, הודאתו ונטילת האחריות ואף את העובדה כי מדובר באירוע אשר אינו משקף את התנהלות הנאשם עד לביצוען של העבירות.

18. סעיף 40 ח' לחוק העונשין מורה כי אם בית משפט קובע כי מתחם העונש ההולם כולל עונש של קנס, אזי על בית משפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם. בהתחשב בעובדה כי הרכב באמצעותו בוצעה העבירה הוחזר לבעליו זה מכבר, ובהתחשב בהפקדה הכספית שהופקדה בתיק זה חלף הדרישה לחילוט הרכב, סבורני כי יש לגזור על הנאשם קנס כספי מידתי, אשר יקוּזז מהפקדה זו.

19. הבקשה לפסול הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה, נשענת על לשון סעיף 12א' (ג) לחוק הכניסה:

" בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (5) רשאי להורות על פסילת הנידון מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים."

במקרה שלפנינו, המדובר בנאשם שביצע העבירות בפעם הראשונה, נאשם ללא הרשעות קודמות וללא עבר תעבורתי (לפחות לא הוצג בפני כזה). כיום, על פי הנטען, החל הנאשם לעבוד כנהג משאית. לכן, הנזק שיגרם לנאשם מפסילת רישיון הנהיגה הינו חמור מהאינטרס הציבורי, בהתחשב בעובדה כי הסעת התושבים הזרים הייתה לזמן קצר בלבד ולנוכח עברו הנקי.

20. **לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ובהתחשב בכלל נסיבות העניין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

תחילת עבודות השירות ביום 15.1.2017. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה. הנאשם מזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מהיום לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשנ"ב - 1952, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מן ההפקדה הכספית שהופקדה בתיק זה. היתרה תוחזר לבא כוח הנאשם.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של שנתיים מהיום את העבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשנ"ב - 1952, בלבד.

מזכירות בית המשפט תעביר פרוטוקול זה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשע"ז, 14/11/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט